

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CONCILIIS, ET|| ECCLESIA MILITANTE,|| QVATVOR LIRBRIS||
COMPREHNSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VI. Concilia generalia reprobata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53873)

his verbis describitur à Gaspare Villalpandæo, disputatione quinta de Concilio Tridentino: *Ad sunt, inquit, sex Cardinales, quatuor Legati, Patriarcha tres, Archiepiscopi triginta duo, Episcopi ducenti viginti octo, Abbates quinque, Generales Ordinum ministri septem, Episcoporum procuratores plurimi.*

Ex his Conciliis nullum est, quod nõ sit à Pontifice probatum, & à Catholicis recipiatur; Nam de primis octo Conciliis patet ex decreto, dist. 16. can. Sancta octo. De nouem sequentibus Synodis, ex eo patet esse probatas, quòd in eis præfuerit summus Pontifex. De vltima patet ex confirmatione Pij IV. At Græci tantum recipiunt prima septem Concilia, vt notum est ex Concilio Florentino sess. 5. & 6. Lutherani autem tantum recipiunt prima sex, vt patet ex Magdeburgensibus, Cent. 8. cap. 9. & Cent. 9. cap. 9. Eutychniani, qui adhuc inueniuntur in Asia, tantum recipiunt prima tria. Nestoriani, qui etiam in Oriente reliqui sunt, tantum recipiunt prima duo. Trinitarij, qui in Hungaria & Polonia nunc versantur, nullum recipiunt.

CAPVT VI.

Concilia generalia reprobata.

P RIMUM generale opinione Arianorum reprobatum, est Concilium Antiochenum anno CCC. XLV. in anno quinto Constantij, vt dicitur à Socrate lib. 2. cap. 5. & Sozomeno lib. 3. cap. 5. in quo damnatus est Athanasius, & via patefacta ad euerfionem Concilij Nicæni primi.

NOTANDVM est autem, à Summa Conciliorum, & ab aliis confundi hoc Concilium cum aliis quibusdam. sex enim fuerunt Concilia Antiochena. Primum & secundum contra Paulum Samosatenum, tempore Dionysij Papæ. circa annum CC. LXIX. Vide Eusebium lib. 7. hist. cap. 23. 24. 25. & 26. Tertium Arianorum, tempore Iulij I. anno CCC. XLV. vt supra diximus. Quartum est Macedonianorum pro sua hæresi anno CCC. LXVII. tempore Liberij Papæ. Hieronymus in Chronico. Quintum est Catholicum prouinciale E-

piscoporum XXX. cuius canones 25. habentur in tomo primo Conciliorum. Videtur fuisse tempore Iouiani, & Liberij. Vide Sozomenum lib. 6. cap. 4. Sextum est insertum aetioni 14. Concilij Chalcedonensis.

SECUNDVM generale est MEDIOLANENSE Episcoporum plusquam CCC. anno CCC. LIV. tempore eiusdem Constantij, in quo etiam obliquè fides Catholica damnata est. Ruffinus lib. 10. cap. 20. Socrates lib. 2. cap. 29.

TERTIVM generale est ARIMINENSE Episcoporum DC. sub eodem Constantino anno CCC. LXIII. vt notat Hieronymus in Chronico, in quo sublatum est de Symbolo nomē *ὁμολογίας*. huius Concilij fuit quasi pars quedam Seleuciense in Oriente. Vide Augustinum lib. 3. contra Maximinum cap. 14. Hieronymum contra Luciferian. Ambrosium epist. 32. Ruffinum lib. 10. cap. 21. Socrat. lib. 2. cap. 29. Basilium epist. 52. ad Athanasium.

QUARTVM est EPHESINVM II. tempore Theodosij iunioris anno CCCC. XLIX. in quo, factione Dioscori, occisus est S. Flavianus Episcopus Constantinopolitanus, & legati Romani Pontificis Leonis fugati, ac demum hæresis Eutychniana confirmata. Reprobata est hæc Synodus à Leone in epist. ad clerum & populum Constantinopolitanum; Item ad Theodosium; Item ad Pulcheriam, quæ sunt 22. 23. 24. & 25. Vide Breuiarium Liberati, cap. 12. & Euagrium lib. 1. cap. 9. & 10.

QVINTVM est Concilium CONSTANTINOPOLITANVM sub Leone Isauro contra sacras imagines anno DCC. XXX. qui fuit tertius decimus imperij eiusdem. Concilium est reprobatum; nam non interfuit vllus Patriarcharum, excepto S. Germano, qui tamen non consensit, & ideo à sua sede Constantinopolitana deiectus est.

SEXTVM est Concilium CONSTANTINOPOLITANVM sub Constantino Copronymo, anno DCC. LV. conuenerunt autem Episcopi CCC. XXXVIII. sed nullus adfuit Patriarcharum, excepto Pseudoepiscopo Cōstantinopolitano. Definitum est in Concilio, abolendas esse Christi & Sanctorum imagines. Reprobatum est hoc Concilium in VII. Synodo act. 6. Vide de his duobus Conciliis Constantinopolitanis Paulum Diaconum lib. 21. & 22. rerum Romanarum, & Zonaram in annalibus.

Illud etiam obseruabis, hanc Synodum falsò à nonnullis vocari tertiam Ephesinam, vt ab auctore summæ Conciliorum in principio VII. Synodi, & à Sixto Senensi lib. 5. bibliothecæ sanctæ annotat. 247. Nam omnes antiqui eam vocant Constantinopolitanam, & id ipsum clarissimè patet ex isto ipso Concilio, quod insertum legitur in VII. Synodo act. 6. causa erroris videtur fuisse, quia isti prophanæ Synodo præfedit Theodosius Episcopus Ephesinus.

SEPTIMUM est Concilium PISANVM anno M. D. XI. cõgregatum ab Imperatore & Rege Galliæ, & aliquot Cardinalibus cõtra Iulium II. & reprobatur paulò pòst in Concilio Lateranensi sub Iulio II. sess. 2. & 3.

OCTAVVM numerari potest Concilium VVITTEMBERGENSE, quod Lutherani generale vocant CCC. Pastorum, præside Lutero anno M. D. XXXVI. Vide Cochlæum in actis Lutheri, & Surium in commentario rerum in orbe gestarum anno M. D. XXXVI.

CAPVT VII.

Concilia partim confirmata, partim reprobata.

RIMUM generale partim confirmatum, partim reprobatur est SARDICENSE Concilium Episcoporum CCC. LXXVI. anno Domini CCC. LI. tempore Constantij & Iulij I. ex quibus CCC. Episcopi Occidentales fidem Catholicam confirmarunt, quæ exponit Hilarius in libro de Synodis, reliqui LXXVI. Episcopi Orientales fidem Arianam scripserunt. Vide Socratem lib. 2. cap. 16. Sozomenum lib. 3. hist. cap. 10. & II. & Theodoretum lib. 2. cap. 7. & 8.

SECUNDVM est Concilium SYRMIENSE, quod celebratum est annis quinque post Sardicense, hoc est, anno Domini CCC. LVI. Liberio summo Pontifice, & Constantio Imperatore. In hoc enim Concilio duæ formulæ fidei dissentientes inter se editæ sunt. VNAM composuit Græcè Marcus Arethusius, qui postea sub Iuliano illustre martyrium pertulit, quæ quidem ea esse videtur, quam Hilarius